

┌
└

Ajuntament d'Alcoi

Plaça d'Espanya, 1
03801 Alcoi

┌
└

, amb DNI núm. , en nom propi i en representació de la **Colla Ecologista La Carrasca-Ecologistes en Acció**, entitat inscrita en el Registre d'Associacions de la Generalitat Valenciana amb el núm. 2.248 de la Secció Primera del Registre Provincial d'Alacant, amb CIF G-03333580 i amb seu social al c/el Camí, s/n d'Alcoi (adreça postal: apartat de correus 252 – 03800 Alcoi),

EXPOSE :

En el DOGV núm. 5006 de 16/maig/2005 s'ha publicat un anunci de la informació pública de l'alternativa tècnica de programa per al desenvolupament d'actuació integrada en el sector Xirillent Golf amb homologació modificativa sectorial de Xirillent-Golf, pla parcial del sector Xirillent Golf, estudi d'impacte ambiental i avantprojecte d'urbanització de l'esmentat sector, situat en la partida de Polop Baix.

SOL·LICITE :

Que es tinguen en compte les al·legacions que acompanye i que, en conseqüència, es dicte una declaració d'impacte ambiental negativa i es denegue l'homologació modificativa de l'esmentat sector.

Alcoi, 20 de juny de 2005

AL-LEGACIONS A L'HOMOLOGACIÓ MODIFICATIVA DEL SECTOR XIRILLENT-GOLF I AL SEU ESTUDI D'IMPACTE AMBIENTAL:

1. La major part dels terrenys afectats són àrees agrícoles incloses en la zona d'esmoreïment d'impactes del Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals (PORN) de la serra de Mariola que s'haurien de conservar i potenciar

La major part dels terrenys inclosos en aquesta homologació són àrees agrícoles incloses en l'àrea d'esmoreïment d'impactes del parc natural de la serra de Mariola, establida en el PORN d'aquesta serra.

Una reclassificació a sòl urbanitzable d'aquestes àrees agrícoles com la que es planteja no és coherent amb les directrius de política urbanística del PORN de Mariola.

Les directrius de política urbanística i d'habitatge del PORN estableixen que el creixement urbanístic dels municipis s'ha de realitzar sobre els terrenys de menor valor natural i cultural; no sembla que aquesta zona agrícola siga, justament, d'escàs valor ambiental en el context del conjunt del terme municipal d'Alcoi, sinó tot el contrari, per la qual cosa hauria de preservar-se totalment del procés urbanitzador.

Pel que fa a la vocació de les àrees agrícoles de Mariola, resulta clarificador l'informe de l'Àrea de Planificació de la Direcció General de Planificació i Gestió del Medi de la Conselleria de Medi Ambient (informe de 17/04/2001 referent a l'estudi d'impacte ambiental de l'homologació d'altra zona —el sector Serelles—, també inclosa en el perímetre del PORN de la serra de Mariola):

"...sembla evident que el paper que el PORN atorga a aquestes àrees agrícoles no és, inicialment, el de servir de reserva urbanística, sinó com s'assenyala en l'article 10.1, tenen una funció bàsica d'amortiment d'impactes respecte al futur Parc Natural. D'altra banda, al llarg del document es considera l'activitat agrícola com a compatible amb els objectius de protecció perseguits pel PORN, per la qual cosa s'articulen distintes mesures dirigides a la seua conservació i potenciació."

"(...) El manteniment, com a àrea agrícola, de tota —o de la major part possible— de la superfície del sector, sempre i quan aquest manteniment no resulte en una limitació real de les possibilitats de creixement dels nuclis urbans, apareix com un objectiu implícit del PORN en incloure aquesta zona dins de l'àrea d'Esmoreïment d'Impactes (...)"

De fet, una de les directrius del PORN de Mariola és el "desenvolupament de programes encaminats a afavorir el manteniment de cultius arbrats, com l'ametler, pomera, garrofer o olivera, aquests dos últims d'alt valor ambiental".

La substitució dels conreus tradicionals de secà per un monocultiu intensiu d'espècies alòctones disminuiria i alteraria la biodiversitat del Parc Natural de la serra de Mariola.

L'Auditoria ambiental municipal d'Alcoi també destaca el valor de les àrees agrícoles del municipi com a mantenidores de l'estructura territorial:

"El valor econòmic de l'explotació agrícola dels sòls a Alcoi actualment es reduït, no així el seu valor com a mantenidor de l'estructura territorial, de la diversitat paisatgística i dels valors naturals del municipi, factors aquests bàsics en els nous models de desenvolupament territorial basat en el desenvolupament sostenible."

Per altra banda, si s'admetrà com a argument per a aquesta reclassificació de terrenys l'escassa rendibilitat d'uns conreus de secà que es troben en l'àrea d'esmoreïment

d'impactes d'un parc natural, no hi hauria cap raó per la qual no es poguera reclassificar qualsevol terreny de secà situat en zones amb un menor valor ambiental.

2. L'homologació pretén la reclassificació de zones forestals de l'àrea d'esmortiment d'impactes del parc natural de la serra de Mariola, la qual no és possible segons el PORN

Les normes transitòries del PORN de la serra de Mariola exigeixen expressament la qualificació com a Sòl No Urbanitzable de Protecció Especial el Sòl No Urbanitzable Comú corresponent als terrenys forestals del "barranc de Xirillent i terrenys forestals connectats amb aquest (pels voltants de les masies de Sant Jordi, Xirillent Vell i Cap del Pla).", els quals en la documentació del PORN figuren clarament cartografiats com a forestals dins l'àrea d'esmortiment del parc natural de la serra de Mariola.

L'art. 5.2 del PORN de Mariola estableix que:

"El planejament urbanístic i territorial que s'aprove amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquest pla d'ordenació dels recursos naturals s'ha d'ajustar a les determinacions que s'hi contenen".

L'article 58.1 del PORN estableix que "els terrenys delimitats en la cartografia de zonificació com a àrees forestals, també s'han de classificar urbanísticament com a sòl no urbanitzable de protecció especial."

D'acord amb el número 6 del mateix article:

"Els municipis que tinguen un planejament urbanístic que continga normes o qualificació de sòl que contravinguen les disposicions d'aquest PORN, han d'incorporar aquestes disposicions en la primera revisió o modificació del seu planejament que es realitzi des de l'aprovació del PORN. Mentrestant, l'atorgament de llicències, permisos, autoritzacions o concessions municipals s'ha d'ajustar estrictament al que es disposa en el PORN."

L'article 58.3 del PORN estableix:

"La classificació de nou sòl urbanitzable o urbà en l'àmbit del PORN només es pot realitzar a les àrees agrícoles, seguint els tràmits establits en la legislació urbanística i després de l'informe favorable de l'administració competent en espais naturals protegits."

La proposta d'homologació admesa a tràmit per l'Ajuntament d'Alcoi contravé descaradament aquestes disposicions, ja que pretén la reclassificació a sòl urbà de terrenys que figuren cartografiats i descrits com a forestals dins l'àrea d'esmortiment del parc natural de la serra de Mariola.

Considerem totalment irrelevantes les elucubracions dels redactors dels documents exposats (homologació modificativa, EIA, etc.), que atribueixen a un suposat error dels redactors del PORN la inclusió d'aquests terrenys en l'àrea forestal de l'àrea d'esmortiment d'impactes del Parc.

Recordem, a més, que segons l'article 7 del PORN, en l'aplicació d'aquest pla ha de prevaler aquella interpretació que duga aparellada un major grau de protecció dels valors naturals de l'àmbit del PORN.

En definitiva, entenem que d'acord amb el PORN de la serra de Mariola no es pot admetre sota cap concepte la inclusió d'aquestes àrees forestals en l'àmbit de l'actuació.

3. Les extraccions previstes d'aigües subterrànies —que estan infravalorades— comporten una explotació insostenible de les aigües subterrànies

L'EIA avalua el consum d'aigua sanitària en 369.600 l/dia (134.685 m³ anuals), que preveu subministrar mitjançant el pou de Barxell.

En primer lloc cal dir que aquest consum està infravalorat, sobretot pel que fa al càlcul del consum dels habitatges, establert en 150 litres per habitant i dia. Aquest consum és notablement inferior al que s'ha detectat en diversos estudis realitzats a l'estat espanyol sobre els consums domèstics en àrees residencials, on aquests es disparen a 200, 300 i fins a 400 litres per persona i dia; fins i tot admetent que el reg dels jardins particulars es fera mitjançant aigües depurades (la qual cosa dubtem, atesa la seua alta salinitat), cal tenir en compte que aquest reg no representa més d'un 30% del consum domèstic. Així mateix, el càlcul no inclou els consums per a les zones d'equipaments públics i privats.

L'EIA esmenta que l'àrea d'estudi s'emmarca en la Unitat Hidrogeològica de la serra de Mariola, dins dels Sistema d'Explotació núm. 6 Serpis, i comenta que aquesta unitat hidrogeològica es troba fortament compartimentada en nombrosos aqüífers, a causa del fort grau de tectonització existent en l'àrea, la qual cosa augmenta la dificultat per a l'avaluació dels seus recursos hídrics subterranis. El balanç hídric del Sistema d'Explotació del Serpis, tal com recull l'EIA citant dades del Pla Hidrològic de la Conca del Xúquer, ofereix un dèficit de 24,5 hm³, degut a l'existència de regadius infradotats i a l'establiment de demandes mediambientals, actualment insuficientment ateses.

L'EIA no inclou cap informe oficial que certifique la disponibilitat i, el que es més greu, no aporta cap estudi que demostre que les extraccions previstes s'ajusten als recursos renovables calculats. És més, en l'EIA (pàg. 53) s'indica literalment que "pot observar-se com la zona queda emmarcada dins d'una àrea on els recursos [hídrics] són deficitaris"; s'admet també (pàg. 148) que el subministrament dels cabals d'aigües subterrànies necessaris per a l'actuació signifiquen una càrrega sobre el sistema aqüífer subterrani en consideració al balanç hídric negatiu global.

Segons l'article 84.6 de la normativa del Pla Hidrològic de la conca del Xúquer, "en la política d'extraccions en els aqüífers ha de primar la conservació de la quantitat i la qualitat del recurs, tractant d'evitar l'explotació sistemàtica de les reserves mobilitzables amb el consegüent descens indefinit dels nivells piezomètrics." Així mateix, estableix que "les extraccions totals en un any mitjà s'han d'ajustar als recursos renovables estimats, minorats en aquelles eixides naturals necessàries per a evitar la salinització de l'aqüífer o altres efectes ambientals negatius".

Les dades dels nivells dels pous que subministren Alcoi resulten il·lustratives: després d'uns anys de pluja excepcionals (segons l'Auditoria Ambiental d'Alcoi, la precipitació anual mitjana és de 495 mm), la recuperació dels nivells dels pous del Molinar I i II a Alcoi ha estat mínima, mentre que en la captació de Barxell la situació fins i tot ha empitjorat lleugerament:

	Any 2001	Any 2002	Any 2003	Any 2004
Precipitacions a Alcoi (mm)	633	570	836	780
Nivell Molinar I (m de profunditat)	37,32	37,98	35,41	28,56
Nivell Molinar II (m de profunditat)	36,65	37,44	34,65	28,09
Nivell Barxell (m de profunditat)	56	60	61	57

Cal recordar que el Pla Hidrològic de la Conca del Xúquer indicava, ja en 1997, que la Unitat Hidrogeològica Barrancons-Carrasqueta presentava risc de sobreexplotació, i establia que els abastiments de les poblacions d'Ibi, Alcoi, Muro de l'Alcoi i Cocentaina podrien realitzar-se preferentment a partir del sistema aquífer Barrancons-Carrasqueta i de la font del Molinar, deixant la captació de Barxell com a element de reserva. De fet, a hores d'ara es tramiten sol·licituds de concessió d'aigües subterrànies de l'aquífer Barrancons-Carrasqueta per a l'abastiment de les poblacions de Cocentaina i Ibi (1 i 2,15 hm³ respectivament) que agreujaran la situació d'aquest aquífer que amb tota probabilitat està ja sobreexplotat.

Considerem, per tant, inacceptable l'augment de les extraccions de la captació de Barxell, que hauria d'actuar com a element de reserva per al subministrament d'Alcoi, el qual serà vital en períodes de pluja menys generosos que els que inusualment hem tingut en els últims anys.

Recentment s'ha fet públic un estudi realitzat per la Universitat d'Alacant que, després d'analitzar la situació de dèficit hídric que presenta l'aquífer de Mariola —del qual s'abasteixen entre d'altres Cocentaina, Muro, l'Alqueria d'Asnar i Biar—, planteja reduir les extraccions d'alguns pous, com ara el pou "Rosita" de Biar, explotats per la Comunitat d'Usuaris de l'Alt Vinalopó (segons els càlculs del tècnic, el consum d'aquests pous supera els 2 hectòmetres cúbics anuals).

4. Les dades sobre els cabals necessaris per al reg semblen arbitràries, són insuficients i estan infravalorades

En el estudi d'impacte ambiental no es fa cap referència al volum d'aigües necessàries per al reg del camp de golf i de les zones verdes, sobre el qual l'única referència de què disposem són les declaracions fetes als mitjans de comunicació per l'empresa promotora, segons les quals el consum per al reg seria de 1.000 m³ diaris.

Per tant, no es disposa de la metodologia emprada per al càlcul de les necessitats d'aigua per al reg, el que fa pensar que es tracta de dades arbitràries i, en tot cas, infravalorades. Un càlcul seriós requeriria tenir en compte la quantitat i freqüència de les pluges, l'evapotranspiració potencial, la superfície exacta que s'hauria de regar, les espècies de gespa utilitzades (l'EIA es limita a recomanar que la barreja d'espècies del camp de golf continga espècies de baix consum hídric i adaptades al clima de la zona, sense especificar més), etc.

En tot cas, atesa la superfície total del camp de golf i tenint en compte que la zona afectada es troba al vessant sud de la serra de Mariola, on les precipitacions són menors a causa de l'efecte pantalla (per exemple, els valors de precipitació a l'alt del Buixcarró, a 1068 m d'altitud, estan al voltant dels 500 mm), no sembla gens exagerat afirmar que les necessitats d'aigua per al reg només del camp de golf estaran molt pròximes als 500.000 m³ anuals (als quals caldria afegir l'aigua per al reg de les zones verdes i l'evaporació de les basses d'acumulació d'aigua).

Així mateix, és clamorosa l'absència d'informació sobre els consums previstos distribuïts per mesos, ja que la diferència de les demandes en les diferents estacions són enormes. Aquesta dada és fonamental, ja que els consums entre els mesos de març i setembre (sobretot entre juny i setembre) són molt més elevats.

5. La disponibilitat de les aigües depurades dels Algars per part del camp de golf projectat és més que dubtosa

A hores d'ara la depuradora dels Algars no disposa de tractament terciari i ni tan sols s'ha licitat encara la seua instal·lació. De tota manera, quan aquest tractament ja estiga duent-se a

terme, per a poder reutilitzar els cabals d'aigües depurades resultants, caldrà obtenir, d'acord amb la Llei 29/1985 i el RD 849/1986, pel que s'aprova el reglament del domini públic hidràulic, la corresponent concessió administrativa de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer i un informe sanitari vinculant de la Conselleria de Sanitat.

Hem de recordar que el Pla Hidrològic de la Conca del Xúquer (article 8 de l'Ordre de 13 d'agost de 1999, que determina el contingut normatiu del Pla Hidrològic de la Conca del Xúquer) estableix que l'ordre de preferència d'usos de l'aigua és el següent: primer, abastiment de poblacions; segon, agraris; tercer, hidroelèctrics; quart, refrigeració energètica; cinqué, industrials; sisé, aqüicultura; seté, recreatius (en els quals inclou el reg de camps de golf); i huité, altres no classificats.

Per tant, per a la concessió d'eixes aigües tindran prioritat els usos agraris (infradotats en la conca del Serpis segons el Pla Hidrològic) i els industrials; a més, la reutilització de les aigües depurades en eixos sectors (i en el reg dels jardins urbans ja existents i en la neteja dels carrers) sí que suposaran una reducció efectiva de l'actual i abusiva extracció d'aigües subterrànies, mentre que la destinació d'aquestes aigües al reg del projectat camp de golf, no comportaria cap alleujament de la pressió sobre els aqüífers (ans al contrari, l'execució del projecte en el seu conjunt agreujaria la sobreexplotació).

De fet, només tenim constància d'un projecte de tractament terciari de les aigües residuals dels Algars: el "Projecte bàsic de les obres de tractament terciari de l'EDAR d'Alcoi (Alacant) per a reutilització de les aigües per a ús industrial". Com indica el seu nom, la finalitat d'aquest projecte de tractament terciari és la indústria, tot i que també preveu la creació d'un ramal cap a Alcoi per a l'ús d'aquesta aigua per al reg de jardins i l'establiment d'una xarxa contra incendis en cada polígon industrial de la zona pròxima a la depuradora.

Pel que fa als cabals, les dades bàsiques de disseny considerades en el projecte són:

Cabal diari: 10.000 m³/dia

Temps de funcionament: 20 h/dia

Cabal de disseny: 500 m³/h

El cabal total anual és, per tant, de 3,65 hm³, dels quals el projecte destina al consum de les empreses 1,8941 hm³ anuals (que equivalen a 8.609 m³/dia, sobre 220 dies laborables).

Considerem, per tant, que la disponibilitat d'aquest recurs per part del camp de golf de Xirillent és més que dubtosa; a més, mentre la depuració terciària no estiga operativa difícilment podrà comprovar-se si els paràmetres de l'efluent el fan apte per a l'ús que es pretén.

Per altra banda, cal tenir en compte que el bombeig de les aigües depurades des dels Algars fins al sector Xirillent Golf, situat a uns 15 km de distància, hauria de superar un desnivell de més de 400 metres. No obstant això, l'EIA no inclou cap avaluació dels costos econòmics i ambientals que tindria la construcció de la conducció i el bombeig de l'aigua.

6. L'alta salinitat de les aigües procedents del tractament terciari de la depuradora dels Algars requeririen barrejar-se amb aigües subterrànies i, a més, contaminarien les aigües superficials i subterrànies

L'EIA preveu la utilització per al reg del camp de golf i les zones verdes d'aigües depurades procedents de la depuradora dels Algars, que tenen una alta salinitat.

Segons les dades facilitades per l'EPSAR (Entitat Pública de Sanejament d'Aigües Residuals), que consten en la memòria de concurs públic d'assistència tècnica i consultoria per a la redacció del *Projecte de Distribució d'Aigües Depurades amb Tractament Terciari de l'EDAR "Els Algars" per a ús de la Indústria Tèxtil-Llar de les Comarques de l'Alcoià i el Comtat*, convocat per Aguas del Júcar SA, els valors de la conductivitat elèctrica dels efluentes actuals després del tractament secundari són els següents:

	Conductivitat a 25°C (microSiemens/cm)	
	Valors mitjans	Valors mitjans ponderats
Any 2001	2.095	2.128
Any 2002	2.103	2.155
Any 2003	2.145	2.160

Aquestes aigües han de ser sotmeses posteriorment a un tractament terciari; l'únic projecte de tractament terciari de les aigües residuals dels Algars de què tenim notícia ("Projecte bàsic de les obres de tractament terciari de l'EDAR d'Alcoi (Alacant) per a reutilització de les aigües per a ús industrial") està compost pels següents processos:

- bombament de laberint de cloració a terciari;
- tractament fisicoquímic de coagulació/floculació amb flotació de fangs;
- filtrat a pressió sobre llit d'arena;
- desinfecció amb radiació ultraviolada.

El tractament previst no redueix la salinitat de les aigües, sinó que fins i tot pot incrementar-la. A més del problema de la salinitat, cal alertar sobre els paràmetres de duresa, metalls pesants i fitotoxicitat de ions específics (sodi, clorurs i bor) sobre els quals el tractament terciari previst no actuaria.

A pesar que s'han aconseguit varietats de gespa que presenten una alta resistència a la salinitat, per al reg dels camps de golf s'aconsella l'ús d'aigües amb concentracions salines per baix de 500 microS/cm a fi d'evitar nombroses fisiopaties i la proliferació de fongs. Costa de creure, per tant, que el reg del camp de golf i de les zones verdes es faria exclusivament amb aigües depurades, ja que tot fa pensar que aquestes s'haurien de barrejar (legalment o de manera fraudulenta) amb una proporció majoritària d'aigües subterrànies.

La segona part del problema és que els retorns del reg, que en el cas del reg de prats són una fracció molt important de la irrigació total, tindrien eixa alta conductivitat, incrementada a més per les sals dels adobs i plaguicides dissolts en el sòl. I no només això, sinó que la fracció de l'aigua de reg que s'evaporara deixaria les seues sals en la gespa, que serien dissoltes per les pluges posteriors.

El total de les sals que s'aportarien al sistema es pot calcular *grosso modo*, tenint en compte que la conductivitat en microsiemens/cm indica un contingut en sals de 2/3 del valor d'eixa conductivitat, expressat en miligrams per litre. Així, el contingut aproximat de sals de les aigües depurades dels Algars és de 1.440 mg/l, que equival a 1,44 kg/m³. Si s'utilitzaren 400.000 m³ anuals d'eixes aigües per al reg del camp de golf, s'hi depositarien cada any 576.000 kg, és a dir, 576 tones anuals. Aquestes sals penetrarien parcialment en l'aqüífer modificant la seua qualitat química, mentre que altra part s'escolaria cap als barrancs, empitjorant la qualitat de les seues aigües i alterant l'ecosistema.

D'altra banda, cal tenir en compte la duresa de l'aigua depurada. Els ions calci i magnesi, en les proporcions en què es troben de forma natural als terrenys, mantenen l'estructura d'aquests. Si els terrenys es regaren amb aigües riques en sodi intercanviable, aquest podria substituir els ions alcalinoterris de les argiles, fent que el terreny es tornara impermeable. Aquest risc es mesura amb la Taxa d'Adsorció de Sodi (SAR) de l'aigua utilitzada. Per a un valor donat d'aquest paràmetre, el risc d'impermeabilització augmenta amb la salinitat.

7. Els llixiviats dels fertilitzants i els biocides fitosanitaris necessaris per al camp de golf contaminen les aigües superficials i subterrànies; els plaguicides, a més, afecten espècies animals i vegetals sobre les quals no es vol actuar

La coberta vegetal que necessita un camp de golf pot considerar-se un monocultiu de mínima biodiversitat (tant en flora com en fauna), no adaptat al clima mediterrani sec, que requereix un important reg diari i fertilitzacions periòdiques per obtenir un creixement ininterromput al llarg de l'any i que és especialment vulnerable a la invasió d'altres espècies i a l'atac de plagues, que s'eradiquen periòdicament mitjançant l'aplicació de plaguicides.

El llixiviament dels fertilitzants i dels productes fitosanitaris també provoca una contaminació de les aigües subterrànies i superficials. A més, l'escassa selectivitat, l'elevada persistència i la capacitat de bioacumulació dels biocides fitosanitaris no només provoquen l'eliminació de les espècies que es pretén (generalment herbàcies, fongs i determinats insectes), sinó també una disminució d'exemplars de flora i fauna preexistents als quals no es vol afectar, que alhora funcionen com a vectors de transmissió de les substàncies contaminants a espais veïns (en aquest cas, els Parcs Naturals de la serra de Mariola i del Carrascal de la Font Roja, així com el paratge natural municipal del Racó de Sant Bonaventura-Canalons). De la mateixa manera, el control de poblacions per altres mitjans també pot afectar espècies terceres, com per exemple l'ús d'ultrasons per al control de rosegadors.

Els biocides fitosanitaris, imprescindibles per al manteniment del camp de golf, presenten sempre un grau de persistència i mobilitat a través de l'aigua, el sòl i l'atmosfera. Si a d'això afegim les característiques bioacumulatives d'eixos compostos, l'efecte final és que s'assoleixen altes concentracions de tòxics en els últims escalons tròfics, que coincideixen amb les espècies amenaçades i catalogades normativament (àguila de panxa blanca, brúfol, etc.).

8. L'EIA no té en compte el paratge natural municipal del Racó de Sant Bonaventura-Canalons

L'EIA no fa cap referència al paratge natural municipal del Racó de Sant Bonaventura-Canalons, a pesar que l'abocament de les aigües residuals depurades al barranc de Xirillent tenen com a destinació el riu Polop i, per tant, aquest paratge.

El conjunt format pel Racó de Sant Bonaventura i els Canalons va ser declarat paratge natural municipal mitjançant l'acord de 8 de febrer de 2002 del Govern Valencià (DOGV de 15/02/2002).

Tal com diu l'exposició de motius d'aquest acord:

"El Racó de Sant Bonaventura-Canalons coincideix amb el tram alt del riu Polop i destaca principalment per presentar un curs d'aigua durant tot l'any, amb la flora i vegetació característica d'aquest tipus d'ecosistemes, i perquè presenta un elevat valor paisatgístic amb grans penyals llaurats sobre la calcària per l'acció erosiva del riu Polop. Menció a banda mereix la seua condició de corredor ecològic entre el Parc Natural de la Font Roja i la serra de Mariola.

A l'anterior cal addicionar que el Racó de Sant Bonaventura-Canalons és un dels enclavaments emblemàtics del municipi d'Alcoi, donada la gran tradició que existeix entre els alcoians de freqüentar aquest enclavament com a àrea d'esplai, per la seua proximitat al nucli urbà."

Així mateix, segons el punt 4 de l'art. 76 de la normativa del Pla Hidrològic de Conca del Xúquer (PHCX), el riu Polop, en el tram corresponent al parc natural del Carrascal de la Font Roja, es considera, als efectes del Pla, tram fluvial d'interés ambiental.

Segons l'EIA (pàg.18), l'efluent tractat en la depuradora de la urbanització abocaria directament al barranc de Xirillent, el qual desguassa en el riu Polop, aigües amunt dels Canalons; més endavant (pàg. 183), l'EIA estableix com a mesura correctora el següent:

"L'efluent de la depuradora d'aigües residuals del sector haurà de ser tractat o bé mitjançant un sistema terciari de filtres verds abans d'abocar-lo al barranc de Xirillent, o bé es conduirà fins la llera més pròxima que presente un cabal mínim i constant d'aigua per assegurar la seua dilució. No obstant això, s'aconsella que aquest efluent, una volta tractat mitjançant el sistema terciari, s'use com a aigua de reg del camp de golf"

D'acord amb aquesta mesura correctora, i en el cas que no es duiguera a terme el tractament terciari, les aigües s'haurien de conduir al riu Polop que, situat a uns 800 m del sector, és el més pròxim amb un cabal mínim i constant (més o menys) d'aigua. No obstant això, els cabals que porta aquest riu arriben a ser molt minsos en les estacions seques (fins i tot en ocasions arriba a secar-se en el seu tram alt), per la qual cosa les aigües depurades no s'hi podrien diluir (per a d'això el riu hauria de dur un cabal entre 5 i 10 voltes el de la depuradora, cosa que no succeeix). A més, s'hi hauria de construir una conducció per a aquestes aigües, l'impacte de la qual no s'avalua en l'estudi.

L'altra "solució", el tractament terciari mitjançant filtres verds, és només una possibilitat — no una obligació—, difícilment realitzable a causa de la necessitat d'una gran superfície de terreny que es poguera considerar d'escàs valor ambiental. D'altra banda aquest tractament no seria efectiu en terrenys amb fort pendent ni sobre sòls poc permeables i d'escassa capacitat d'infiltració i està totalment desaconsellat quan existeix el risc de contaminació de corrents subterranis i aqüífers destinats a l'abastiment; si es conduïren les aigües al riu Polop, fins i tot amb la depuració terciària l'abocament tindria un efecte negatiu important sobre les comunitats d'organismes del medi.

A la contaminació provocada per l'abocament de les aigües residuals depurades, cal afegir la derivada de l'escolament dels fertilitzants, els plaguicides i les sals dissoltes en l'aigua procedent de la depuradora dels Algars.

Volem també destacar que l'empitjorament de la qualitat de les aigües del riu Polop, a més de l'impacte ambiental, tindria també uns efectes socials molt negatius, ja que són nombrosos els ciutadans, sobretot d'Alcoi, que freqüenten aquest paratge com a àrea d'esplai.

Tenint en compte que el punt 2 de l'article primer de l'Acord de declaració del paratge natural municipal del Racó de Sant Bonaventura-Canalons prohibeix, en raó de l'interés ecològic, paisatgístic i cultural del paratge, tot ús o activitat que pose en perill la conservació dels valors que van motivar la seua declaració, pensem que l'actuació prevista en el sector Xirillent Golf hauria de descartar-se.

9. Afecció al Lloc d'Interés Comunitari (LIC) "Serres de Mariola i el Carrascal de la Font Roja"

El sector Xirillent Golf es troba en el centre del Lloc d'Interés Comunitari (LIC) "Serres de Mariola i Carrascal de la Font Roja", a pesar d'això l'EIA del projecte no realitza cap avaluació seriosa de les seues repercussions sobre el LIC.

El LIC "Serres de Mariola i el Carrascal de la Font Roja" és un conjunt muntanyós situat en el nucli de les serralades bètiques valencianes. Constituït per un complex mosaic de formacions naturals i cultius tradicionals, alberga formacions forestals madures, com ara els peculiars boscos mixtos de galer valencianomeridionals, en excel·lent estat de conservació. Cal destacar també l'elevada diversitat d'espècies vegetals, i la bona representació de comunitats faunístiques pròpies de la mitjana muntanya mediterrània.

Els hàbitats mes interessants corresponen a les formacions forestals (boscos de *Quercus ilex* i *Q. rotundifolia*, i boscos ibèrics de *Q. faginea*) i als matolls (matolls arborescents amb *Juniperus*; matolls termomediterranis; i matolls encoixinats oromediterranis), encara que també han de destacar-se les pastures anuals de *Thero-Brachypodietea*. Altres hàbitats que s'han de mencionar, a pesar de la seua presència més restringida, són els rius mediterranis, els brolladors petrificants, pendents rocoses calcícoles, freixedes termòfiles de *Fraxinus angustifolia* i les galeries de *Nerio-Tamaricetea*.

Quant a les espècies animals, destaca per la seua importància la representació de *Hieraetus fasciatus*, així com de *Bubo bubo*, *Aquila chrysaetos* i *Falco peregrinus*.

Segons l'EIA, en l'àrea d'estudi no es localitza cap Hàbitat Natural d'Interés Comunitari dels que estan inclosos en l'annex I del Reial decret 1997/1995. Aquesta dada és totalment errònia, ja que s'hi troben diverses espècies de flora protegides, endèmiques o rares al País Valencià, així com hàbitats inclosos a la directiva d'Hàbitats 92/43/CE. A continuació fem una relació de aquestes espècies i hàbitats que desapareixerien en fer les obres de l'urbanització:

1) Espècies protegides incloses en l'Ordre de la Conselleria d'Agricultura i Pesca de 20 de desembre de 1985, presents a la zona de les obres projectades:

Annex 3. Espècies per a les quals cal autorització per a recol·lecció, tala i desarrelament, però no per segar o recollir parts o llavors:

- *Quercus ilex subsp. rotundifolia*
- *Thymus vulgaris subsp. vulgaris*

2) Espècies incloses en diverses publicacions de la Conselleria de Medi Ambient (AGUILELLA & AL., 1994; LAGUNA & AL., 1998) de flora endèmica, rara o amenaçada de la Comunitat Valenciana, que necessiten alguna mesura de conservació al territori valencià:

Les espècies que apareixen en aquest llibre, i els grups als que perteneixen són els següents:

- A) Endemismes valencians
- B) Endemismes d'àrea restringida al territori valencià i províncies frontereres
- C) Endemismes iberollevantins
- D) Espècies d'ampla distribució

Espècie	Grup
<i>Bupleurum fruticosens subsp. fruticosens</i>	C
<i>Coris monspeliensis subsp. fontqueri</i>	C
<i>Epipactis kleinii</i>	D
<i>Onobrychis argentea subsp. hispanica</i>	C

3) Quant a la vegetació, algunes comunitats presents es troben incloses a les Directives d'Hàbitats 92/43 i 97/62, així com al Reial Decret 1997/1995 de 7 de desembre:

Comunitat vegetal	Codi Corinne
Matollars termomediterranis i preestépics (<i>Helianthemo-Thymetum piperellae</i>)	5330
Matollars termomediterranis i preestépics (<i>Rhamno-Quercetum cocciferae</i>)	5330
*Zones subestèpiques de gramínies i anuals (<i>Teucrio-Brachypodietum ramosi</i>)	6220
Prats secs seminatural i fàcies de matollar sobre substrats calcaris (<i>Lathyro tremolsiani-Brachypodietum phoenicoidis</i>)	6210b

*Hàbitat prioritari de la Directiva 97/62

Cal destacar l'hàbitat prioritari 6220 (zones subestèpiques de gramínies i anuals) ja que hi solen aparèixer gran nombre d'orquídiades, que, en aquest cas, inclouen individus de l'espècie *Epipactis kleinii* així com de *Orchis olbiensis* i *Limodorum abortivum* en zones colindants d'un barranc, però on podrien veure's afectades per les obres. Igualment no es descarta que puguen aparèixer més espècies dins la zona afectada, depenent de l'època en què es faça l'observació.

Per tant, és clar que hi ha afectació a un hàbitat prioritari de la Directiva d'Habitats 92/43 dins un LIC, en la zona inclosa en el PORN del Parc Natural de la serra de Mariola.

10. Afecció a la Zona d'Especial Protecció de les Aus (ZEPA) ES0000213 "Serres de Mariola i de la Font Roja".

La superfície afectada pel projecte també es troba íntegrament en la part central de la Zona d'Especial Protecció de les Aus (ZEPA) ES0000213 "Serres de Mariola i de la Font Roja"; a pesar d'això no s'ha avaluat correctament l'impacte del projecte sobre l'avifauna.

La importància ornitològica d'aquesta ZEPA està acreditada per la presència d'aus rapinyaires de gran interès i altres espècies d'avifauna rupícoles; destaca la presència de l'àguila de panxa blanca (*Hieraetus fasciatus*), l'àguila daurada (*Aquila chrysaetos*), el falcó pelegrí (*Falco peregrinus*), l'àguila marcenca (*Circaetus gallicus*), el brúfol (*Bubo bubo*) i la gralla de bec vermell (*Pyrhocorax pyrrhocorax*).

Cal cridar l'atenció sobre la precària situació de conservació de l'**àguila de panxa blanca**, espècie característica dels ambients mediterranis que es troba en perill d'extinció. La seua població europea és molt xicoteta (en el seu conjunt inferior a les 1.000 parelles) i es troba en declivi des dels anys setanta.

Aquesta espècie està inclosa en l'annex I de la Directiva 79/409/CE (Directiva d'Aus), que inclou les espècies objecte de mesures de conservació de l'hàbitat.

El gros de la seua població europea es localitza a Espanya peninsular, on pateix una important tendència regressiva. En les últimes dècades es pot veure que el declivi més fort (>50%) ha sigut a Castella i Lleó, País Basc, Navarra, Aragó, Madrid i en tot el litoral mediterrani fins a Múrcia. Per això, tant en el Catàleg Nacional d'Espècies Amenaçades com en el Catàleg Valencià d'Espècies de Fauna Amenaçades està inclosa en la categoria de vulnerable. A més a més, en el recent *Libro Rojo de las Aves de España* ja figura en la categoria "en perill".

En el País Valencià els censos de 1990-2000 detecten un descens de la seua població de 99-102 a 81-89 territoris ocupats, situació que pareix que ha sigut semblant en les tres províncies. No obstant això, la gran reducció dels seus efectius es va produir durant la dècada dels vuitanta i mitjan dels noranta; així se sap que a Castelló, a principis de la dita dècada eren coneguts 46 territoris ocupats, mentre que a hores d'ara a penes arriben a 30; a València de prop de 50, a 36-39; i a Alacant s'ha passat d'uns 40 territoris ocupats a només 20.

Es tracta d'una espècie lligada al mosaic de boscos i cultius típic del nostre territori, que aprofita els tallats rocosos i barrancs per a instal·lar el niu, i els matolls, els espais oberts de pastos i els cultius de secà com a zones de caça, ja que és on viuen les preses principals de què s'alimenta.

Precisament, una de les principals amenaces per a l'àguila de panxa blanca és la pèrdua del seu hàbitat (tant territoris de reproducció com zones de dispersió i alimentació). Això és a causa de l'abandó dels cultius de secà, de la construcció d'infraestructures i de la humanització creixent (línies elèctriques, carreteres, urbanitzacions, parcs eòlics, pedreres, etc.).

Per això, les mesures més rellevants per a la conservació i recuperació de les poblacions d'aquesta espècie recomanades pels experts s'encaminen a la disminució de la mortalitat i a la conservació i millora dels seus territoris de nidificació i caça, que han de gaudir de suficient protecció per a impedir la seua transformació irreversible, especialment per urbanització i infraestructures. La major part de les mesures proposades ja han sigut considerades i recomanades en el corresponent Pla d'Acció Internacional de la Comissió Europea.

Hem d'insistir que s'entén per hàbitat no sols on nidifica l'espècie, sinó també les àrees de caça. La zona de Xirillent està dins de l'àrea de campeig de l'àguila de panxa blanca, on l'actuació que es pretén comportaria la pèrdua de 89,17 ha d'àrea de campeig o alimentació, ja que tant el camp de golf, com la zona residencial i hotelera, destruirien l'hàbitat de les espècies que la sustenten; per tant, la pèrdua de superfície n'afectaria negativament la supervivència, perquè suposaria la minva poblacional dels seus cursos tròfics: poblacions de conills, perdius, rates i colobres.

A més de la reducció de disponibilitat d'hàbitat, l'aprovació d'aquest pla parcial serviria de precedent per a urbanitzar i canviar d'ús la resta de zones agrícoles de secà properes a les urbanitzacions de Montesol, Xirillent i Baradello Gelat, reduint encara més les possibilitats de supervivència de l'espècie.

El territori de caça o àrea de campeig de l'àguila de panxa blanca que nidifica a la Font Roja és el següent, que consta de bancals de conreus herbacis de secà: al nord-oest els conreus dels masos del Troncal, de la Paciència, de Pardines, Racó Payà, del Safraner de Dalt, del Safraner de Baix, Casa Llacunes, del Corral, de l'Altet i Don Jorge i **Xirillent**; al nord els masos de la partida de Barxell (mas del Pi Nou, del Pi Vell, l'Alt de Llacunes i l'Estret, mas del Gelat, Casa dels Naps, etc.); al sud no hi ha bancals de conreus herbacis de secà. Per tant una reducció de 89 ha afectaria negativament aquesta espècie.

A pesar d'això, l'EIA (pàg. 99) diu que "el águila perdicera se encuentra muy alejada de la zona de actuación". Cal dir que l'EIA no ha realitzat cap estudi de camp a Xirillent, sinó que es basa en una mera consulta bibliogràfica insuficient, ja que és un fet constatat que la zona de Xirillent està dins de l'àrea de campeig de l'àguila de panxa blanca, com qualsevol aficionat a les aus pot observar-la caçant en aquesta àrea.

Les zones de conreus del sector de Xirillent també són una àrea d'alimentació per a espècies del ordre dels mamífers: fagina (*Martes foina*), gat salvatge (*Felis sylvestris*),

geneta (*Genetta genetta*), teixó (*Meles meles*), mostela (*Mustela nivalis*) i rabosa (vulpes vulpes).

Per descomptat, l'actuació també afectaria negativament les poblacions de rosegadors, recurs tròfic de rapinyaires nocturnes com ara l'òliba (*Tyto alba*), el brúfol (*Bubo bubo*), el gamarús (*Strix aluco*) i el xot (*Athene noctua*).

Considerem, per tant, que una actuació urbanística com la que es pretén entra en clara contradicció amb els objectius de conservació de l'avifauna d'aquesta ZEPA, principalment —però no sols— pel que fa a l'àguila de panxa blanca.

Quant a les poblacions de **réptils**, la reducció en 89,17 ha de l'hàbitat disponible afectaria negativament la supervivència de les següents espècies:

- Serp verda (*Malpolon monspessulanus*).
- Serp de ferradura (*Coluber hippocrepis*).
- Serp d'escala (*Elaphe scalaris*),
- Sacre o escurçó (*Vipera latestei*).
- Serp de collar (*Natrix natrix*).
- Bívica ibèrica (*Chalcides bediagrai*).
- Fardatxo (*Lacerta lepida*).
- Sargantana cuallarga (*Lacerta lepida*).
- Sargantana comuna (*Pardarcis hispanica*).
- Dragonet (*Tarentola mauritanica* i *Hemidactylus turcicus*).

En conclusió, és evident que un canvi d'ús de sòl de cultius tradicionals de secà a monocultiu intensiu d'espècies cespitoses alòctones suposaria una greu alteració de l'hàbitat de les espècies citades i d'altres. La construcció d'un camp de golf, una urbanització i una zona residencial hotelera repercutiria negativament sobre la fauna del lloc (herpetofauna, mastofauna i avifauna), per la qual cosa el citat ús es insostenible i incompatible amb les directrius del PORN de Mariola i amb la conservació d'habitats, que ha de ser un criteri bàsic per a la protecció d'espais naturals.

A pesar que en l'EIA es considera que l'impacte sobre la fauna és sever, però que sols afecta les zones d'edificació (segons l'EIA, el 19,72% de la superfície), en realtat, **l'impacte sobre la fauna és sever i afecta el 100% del àrea d'estudi**, ja que el canvi d'ús desplaçaria la fauna del lloc.

11. El projecte afecta negativament el corredor ambiental entre els parcs naturals del Carrascal de la Font Roja i de la Serra de Mariola

La superfície on es pretén executar el projecte es troba en la vall de Polop, que forma part d'un corredor ambiental de primera magnitud, que serveix de nexa als dos únics parcs naturals de l'interior de la província de Alacant: el Carrascal de la Font Roja (declarat mitjançant el Decret 49/1987, de 13 d'abril, del Consell de la Generalitat Valenciana) i de la Serra de Mariola (declarat mitjançant Decret 3/2002, de 8 de gener, del Govern Valencià). Al seu torn, ambdós parcs naturals es troben inclosos en el LIC "Serres de Mariola i el Carrascal de la Font Roja" i en la ZEPA "Serres de Mariola i de la Font Roja", abans citades.

Dit corredor ambiental pateix ja un greu procés de fragmentació, amb un important nivell d'ocupació urbanística del territori que constitueix una important barrera que aquesta actuació incrementaria.

L'EIA no presenta dades ni estudis, ni justifica per tant en cap cas per quin motiu les àrees de corredor ambiental queden restringides a les àrees forestals, i concretament en l'àrea que és objecte d'estudi a les zones forestals properes al barranc de Xirillent; ens sembla una restricció totalment mancada de fonament, que només té com a objectiu justificar que es pugui urbanitzar la resta d'àrees agrícoles i/o abandonades.

Així mateix, s'ha de valorar que un projecte com el que es pretén comportaria un major trànsit motoritzat i una major freqüentació, que agreujaria l'efecte barrera causat per la carretera que comunica les localitats de Alcoi i Banyeres de Mariola (CV-795), que separa les àrees d'esmortiment d'impacte d'ambdós parcs naturals, travessant el LIC i la ZEPA.

En aquest sentit, cal dir que l'EIA no analitza ni aporta cap dada sobre l'augment de la mortalitat de vertebrats que ocasionaria l'increment del trànsit sobre la carretera CV-795. Recordem que en la remodelació d'aquesta carretera que es va fer fa alguns anys no es va incorporar cap pas de fauna.

La revista Iberis (Revista per al coneixement dels ecosistemes del Carrascal de la Font Roja) aporta en els seus darrers números dades sobre els animals que morin atropellats en la veïna carretera d'accés al Santuari de la Font Roja, des d'Alcoi, dins dels diferents articles anuals titulats "*Noticario de fauna vertebrada del Parque Natural*".

12. Aquesta homologació representa un trencament amb el model de ciutat compacta, densa i multifuncional seguit pel PGOU-89

Alcoi es caracteritza urbanísticament pel seu caràcter de ciutat compacta, amb una densitat d'ocupació mitjana-alta i on els barris mantenen el seu caràcter multifuncional. Una dada significativa és el baix percentatge de població que resideix fora del nucli urbà consolidat (2% segons l'estudi *Alcoi: cap a una mobilitat sostenible*, realitzat en 2001 per OTM Consultors, per encàrrec de l'Ajuntament d'Alcoi).

L'*Auditoria ambiental municipal* reconeix l'important paper del model territorial establert pel PGOU vigent pel que fa al manteniment d'Alcoi com a ciutat compacta i diversa. En la seua anàlisi ambiental del planejament destaca alguns aspectes de l'estratègia urbanística del PGOU-89:

"En línies generals, la qualificació com a sòl urbà i urbanitzable del PGOU preveu la consolidació de l'estructura urbana del municipi (...). Al mateix temps delimita sòl urbà de nova creació per a garantir el creixement dels usos residencials i industrials als voltants del nucli principal de la ciutat. (...)

Per altra part, la qualificació com a sòl no urbanitzable preveu el manteniment dels usos rústics tradicionals i la protecció dels valors ambientals, paisatgístics i culturals de bona part del territori.(...)"

A fi d'aconseguir que la ciutat d'Alcoi evolucione cap al desenvolupament sostenible, els autors de l'*Auditoria ambiental municipal* proposen quatre estratègies generals, una de les quals és el "**desenvolupament d'Alcoi com a ciutat compacta i diversa enfront del concepte de ciutat difusa i especialitzada**".

L'*Auditoria ambiental municipal* compara els avantatges i problemes d'aquests dos models de ciutat (les negretes són nostres):

*"Algunes de les conseqüències de la **ciutat difusa** i especialitzada són la compartimentació del territori provocat per les xarxes de transport, la **separació territorial de funcions** (zones residencials extensives, àrees comercials, universitats, zones d'oficines, indústries, etc.), la degradació urbana provocada per la congestió i l'estrès ambiental, la **pèrdua d'estabilitat i cohesió social derivada de la***

separació espacial de grups segregats socialment en funció de la seva renda, el consum i malbaratament de sòl, energia i recursos naturals i l'explotació sense límits dels recursos locals, regionals i globals per a mantenir l'organització i la complexitat de la ciutat.

Oposat a aquest tipus de ciutat tenim la **ciutat compacta i densa** amb continuïtat formal, **multifuncional, heterogènia i diversa** en tota la seva extensió. Aquest tipus de ciutat basa en la seva complexitat interna l'obtenció de cohesió social i competitivitat econòmica, **ahora que estalvia sòl, energia i recursos naturals i manté la biodiversitat dels espais agrícoles i naturals que l'envolten.**"

L'aprovació d'aquesta homologació representaria abandonar el model de ciutat compacta mediterrània que —com bé exposa l'*Auditoria ambiental*— presenta indubtables avantatges respecte a la ciutat difusa, generadora de greus impactes socials, ambientals i econòmics, alguns dels quals s'analitzen en punts posteriors d'aquestes al·legacions.

13. El model de creixement urbà que es proposa és ambientalment insostenible perquè té com a conseqüència l'ús obligat del cotxe, és el que més sòl malgasta i el que requereix més consum d'aigua i d'energia, a més de ser més costós de mantenir per a l'erari municipal

La urbanització del sector proposat representarà per als seus habitants i usuaris una dependència absoluta dels vehicles motoritzats, amb el consegüent **increment del trànsit.**

En aquest punt cal recordar que la conclusió més important de l'*Auditoria ambiental municipal* pel que fa a la qüestió de la mobilitat obligada a Alcoi és que:

"cal reduir al màxim els desenvolupaments urbans poc densos i la dispersió de les activitats que generen atracció de viatges, (ciutat compacta front a difusa) i la necessitat de plantejar polítiques de restricció de l'ús del cotxe."

L'estudi Alcoi: *cap a una mobilitat sostenible*, encarregat per l'Ajuntament d'Alcoi, també subratlla que:

"Ja no es tracta d'augmentar les facilitats de desplaçament més ràpid i a més distància, sinó del redisseny de les àrees urbanes, per a aconseguir una reducció de les necessitats de desplaçament, mantenint una densitat mitjana-alta d'ocupació, amb àrees multiús, en compte de zones amb especialització funcional, i la major dispersió dels equipaments i serveis, que reduïsquen les distàncies a recórrer pels usuaris, i que permeten realitzar els dits desplaçaments sense necessitat de recórrer a mitjans de transport mecanitzats(...)"

Sobre aquest particular, no podem deixar de reproduir el que diu la *Carta de les ciutats europees cap a la sostenibilitat* (Carta d'Aalborg), a la qual s'ha adherit l'Ajuntament d'Alcoi —d'acord amb la decisió unànime de tots els grups polítics municipals:

"Nosaltres, les ciutats, ens hem d'esforçar per millorar l'accessibilitat i per mantenir el benestar i els estils de vida urbana, tot reduint el transport. Sabem que perquè una ciutat siga sostenible és indispensable reduir la mobilitat forçada i deixar de fomentar l'ús innecessari de vehicles motoritzats(...)"

El model d'edificacions que es proposa desenvolupar, atenent a una suposada —però indemostrada— demanda existent, resulta altament **balafiador de sòl**, amb proporcions de terreny ocupat per habitant inacceptables per a un terme municipal amb les característiques topogràfiques i ambientals de l'alcoià. Balafiar sòl (un insubstituïble capital natural, cada volta més escàs en un terme com el d'Alcoi) sense que estiga demostrada la

seua necessitat real representa una irresponsabilitat per al futur, en impedir que s'hi puguen mantindre o implantar altres actuacions o activitats que pogueren resultar realment beneficioses per al conjunt de la ciutat.

Pel que fa al consum energètic, aquest patiria també un increment significatiu, no solament pels efectes indirectes derivats de l'increment de la mobilitat, sinó també per altres factors, com ara els següents:

- L'habitatge unifamiliar mostra en general proporcions de consum energètic per habitant més elevades que altres tipologies de construcció, derivades tant d'un disseny inadequat de l'edificació com, sobretot, de la necessitat de comptar amb equips individuals —de calefacció o refrigeració, per exemple— de menor eficiència relativa que els col·lectius.
- La major distància de via pública per habitatge en les urbanitzacions representa també un element d'ineficiència pel que fa a l'enllumenat públic, ja que calen més punts de llum per servir a molta menor població.
- Tot i que alguns d'aquests problemes poden ser atenuats mitjançant tipologies de l'edificació adequades (orientació, materials, etc.) i la instal·lació de sistemes energètics alternatius (plaques solars, per exemple), la realitat és que es tracta de sistemes que requereixen una inversió inicial superior a la dels convencionals —que es repercuteix en el preu dels habitatges— i que, per això, acaben sent rebutjats pels promotors.

Quant al consum d'aigua, ens remetem al que ja hem exposat anteriorment.

14. Part de l'àrea on es pretén portar a terme el projecte de camp de golf, hotel i urbanització està declarada com a zona no urbanitzable de protecció d'aqüífers.

A la pàg. 150 de l'EIA s'indica que *"la calidad de las aguas subterranas podrian verse afectadas por el agua del riego del campo de golf. No obstante se descarta esta situación puesto que la calidad de esta agua no es apta para el consumo humano (...) por tanto no se considera impacto alguno puesto que en el caso que esta agua llegara al acuífero, no representaria ningún problema en relación a la calidad del agua"*. Aquesta afirmació contradiu el que el mateix EIA expressa en l'apartat de l'estudi del medi (pàg. 52) en referència als aqüífers del Salt-Sant Cristòfol i del Pinar del Camús: *"la excepcional calidad del agua subterránea permite que ésta pueda ser utilizada tanto para el uso urbano, agrícola e industrial, ya que sus características físicas y químicas quedan dentro de los límites establecidos para cada uno de los usos"*.

Per tant, sembla clar que el reg del camp de golf sí que afectaria la qualitat de les aigües subterrànies.

15. El projecte tindria una important afecció paisatgística

El valor del paisatge actual que presenta l'àrea de la partida de Xirillent, i en general el paisatge de les valls de Polop i de Barxell, ha estat ja suficientment destacat per tal com s'han incorporat aquests terrenys i els seu paisatges tradicionals com a zones destacades per a la seua conservació i manteniment pels Plans d'Ordenació dels Recursos Naturals de Mariola i la Font Roja. Per tant, estem parlant de paisatges valuosos per ells mateixos, als quals no cal afegir cap element nou, i molt menys un camp de golf i una urbanització de 600 cases, per a augmentar el seu valor.

Les reflexions aportades en l'EIA, en l'apartat de "medi perceptual", semblen contradictòries quan per una banda s'afirma que la zona d'estudi per a desenvolupar el

projecte "es troba ben protegida pel terreny, pel que fa a la seua visibilitat des dels accesos més propers", com si s'intentara justificar que queda camuflada, mentre que per altra banda, s'afirma que millorarà la qualitat del paisatge existent.

En tot cas, si del que es tracta és de defensar el paisatge tradicional mediterrani, no sembla el més adequat construir un camp de golf, als mateixos peus del Parc Natural de la Font Roja, el més visitat del País Valencià, i amb una conca visual sobre la vall de Polop i Xirillent extraordinàriament ampla i elevada.

16. El projecte de camp de golf i d'urbanització annexa no conté cap estudi d'integració paisatgística, obligatori d'acord amb la Llei 4/2004 d'ordenació del territori i del paisatge.

D'acord amb l'article 11 de la Llei 4/2004 d'ordenació del territori i del paisatge,

"Els instruments de planificació urbanística que prevegen un creixement urbà incorporaran un estudi sobre el paisatge que necessàriament haurà d'identificar les fites geogràfiques i aquelles característiques del territori que constitueixen referents del paisatge de l'àmbit de la planificació i de la ordenació"

Dit això, hem d'indicar que les aportacions sobre el paisatge que els autors de l'EIA fan en cap cas poden substituir un estudi d'integració paisatgística, obligatori d'acord amb l'esmentada llei.

17. L'estudi d'impacte ambiental no presenta cap alternativa al projecte, no presenta cap anàlisi d'alternatives i no justifica ambientalment la solució adoptada per a ocupar part de les àrees agrícoles incloses en la zona d'esmoreïment d'impactes del Parc Natural de la serra de Mariola.

Les zones agrícoles situades en l'àrea d'esmoreïment d'impactes dels Parcs Naturals de Mariola i de la Font Roja, no tenen com a vocació i destí transformar-se en àrees de reserva per a futurs desenvolupaments urbanístics, com ja s'ha apuntat i indica clarament la legislació sectorial corresponent. Per tant, el que cal és, dins la gestió del Parc natural, procurar el seu desenvolupament per a promocionar formes ecològiques d'agricultura que puguen millorar els nivells de biodiversitat dels sistemes agrosilvo-pastorils.

Sembla per tant evident que un camp de golf amb urbanització de vora 600 cases annexes mai pot promocionar aquests objectius.

A més a més, s'intenta justificar el camp de golf atenent a criteris tant absurds com que la mitjana de jugadors de golf per camp a l'estat espanyol és més alta que a Europa, concretament 808 jugadors per camp a Espanya, i 562 jugadors per camp a Europa.

Per altra banda no es presenta cap estudi d'alternatives tècnicament i ambientalment viables per a ubicar les infraestructures sotmeses a avaluació d'impacte ambiental, tal com determina el Reglament d'Avaluació d'Impacte Ambiental. Per tant, l'anàlisi es redueix a dos possibilitats: o fer el camp de golf i la resta on la promotora té els terrenys (masos de Xirillent), o bé iniciar de nou els conreus tradicionals mediterranis, quasi abandonats en aquella àrea.

Pel que fa a la demanda de sòl, cal dir que no existeixen estudis ni dades a l'EIA que demostren la realitat d'aquesta demanda amb la qual es pretén justificar el projecte d'homologació.

Quant a la capacitat d'ús del sòl, l'EIA (pàg. 24) afirma que es tracta de sòls amb capacitat moderada-baixa, quan en realitat es tracta d'una zona agrícola amb capacitat alta per a la fruticultura ecològica (pomeres, codonys, cireres, cerolers, etc.). Aquest ús seria compatible amb els objectius del PORN i augmentaria directament la biodiversitat secundària del parc natural i la biodiversitat primària.

18. L'estudi d'impacte ambiental presentat no aporta cap informe de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport, sobre la conformitat del projecte amb la normativa de protecció del patrimoni cultural valencià.

Tot i la gran riquesa des del punt de vista arqueològic, paleontològic, patrimonial i etnogràfic que presenta la serra de Mariola, no s'aporta aquesta documentació preceptiva.

19. L'EIA no aporta cap informe, emés per la Confederació Hidrogràfica del Xúquer, sobre la disponibilitat de recursos hídrics per als usos previstos i de disponibilitat d'aigua potable per al municipi d'Alcoi, d'acord amb els sostres poblacionals previstos en el PGOU

Tenint en compte la situació dels aqüífers afectats, així com els creixements poblacionals naturals del municipi d'Alcoi i dels municipis que tenen pous d'abastiment públic en l'aqüífer de Mariola, sembla absolutament imprescindible poder disposar de l'esmentat informe.

20. L'EIA no aporta cap informe o estudi sobre l'increment de la contaminació atmosfèrica i acústica que provocaria el desenvolupament del projecte presentat

En l'apartat 4, Estudi del Medi, de l'EIA no es fa cap referència a la situació actual pel que fa a la contaminació atmosfèrica i acústica de la zona afectada pels projectes d'urbanització, hotel i camp de golf i, per tant, en el corresponent apartat 5 de l'EIA (Identificació i valoració dels impactes) no es considera de cap forma el sensible augment dels nivells de contaminació i soroll i la seua repercussió sobre la biodiversitat de la zona.

21. No s'aporta tampoc cap informe o estudi sobre l'increment exponencial de la contaminació lumínica que provocarà la urbanització prevista, en una àrea tradicionalment fosca

L'actuació projectada es desenvolupa completament en el centre de l'àrea ZEPA i LIC de les Serres de Mariola i Carrascal de la Font Roja, àrea amb baixa densitat de població i, per tant, d'infraestructures humanes, on la foscor i la manca de soroll poden permetre millor que en altres llocs el desenvolupament de la vida silvestre, objectiu que ha de garantir la declaració de les figures legals de protecció afectades.

L'EIA tampoc no fa cap referència a la contaminació lumínica que generarà el projecte presentat, ni la seua afecció sobre la biodiversitat de la zona, tot i tenint en compte la situació de foscor en què es troba actualment.

22. Les mesures correctores que aporta l'EIA per a minimitzar els efectes del desenvolupament del projecte són un conjunt de bones intencions, amb escàs o nul compromís de dur-se a la pràctica

Així, les mesures correctores parlen de "minimitzar" l'ús de fitosanitaris; de fer les obres "preferentment" fora del període de nidificació de les aus; de realitzar controls "periòdics" de la qualitat de l'aigua; de mantenir els bancals "sempre que això siga possible"; d'establir mesures d'integració paisatgística, atenent al que es propi de la "cultura mediterrània", etc.

En definitiva es tracta de mesures poc concretes i amb un gran nivell d'indefinició, tant des del punt de vista econòmic com en el temps i en l'espai.

23. Les mesures compensatòries que aporten l'EIA i el Programa de Vigilància Ambiental no suposen cap garantia en el procés de desenvolupament de les obres projectades

Els dos documents presentats, molt limitats en contingut, constitueixen un conjunt de vaguetats, bones intencions, obligacions legals i frases fetes que no asseguren en cap cas que es faça un adequat seguiment de les obres i del seu resultat, perquè en cap cas existeixen referències econòmiques, temporals i/o espacials.

24. El municipi d'Alcoi ha signat la carta d'Arlborg i, almenys teòricament, advoca per un desenvolupament sostenible; per tant i davant la transformació d'usos proposada, cal aplicar el principi de precaució per al sòl d'una zona protegida

El municipi d'Alcoi va adoptar l'agenda local XXI, com una aposta i compromís amb el desenvolupament sostenible per a no hipotecar els recursos naturals a les generacions futures.

A banda de les consideracions que caldria fer sobre el necessari ús sostenible de tots els recursos naturals, cal cridar l'atenció també sobre qüestions que poden ser transcendents a llarg termini, com és el cas de l'anomenada sobirania alimentària.

La zona afectada es troba immersa en un paisatge rural amb base per a afavorir la sobirania alimentària de la població en cas de crisi per esgotament de les energies fòssils (petroli), sotrats comercials, guerres, etc. No hem d'oblidar que aquestes àrees agrícoles són aptes per a la producció de blat (*Triticum sp*), un cereal bàsic per a la supervivència humana; de fruita ecològica (pomes, cireres, albercocs, etc.), font natural de les vitamines per a garantir la salut; d'olives per a produir un oli excel·lent, i d'ametles, altre recurs tròfic per a la població de naturalesa proteica. El projecte generaria un impacte irreversible que eliminaria una àrea amb condicions per a contribuir a una mínima sobirania alimentària, i això en favor d'un ús lúdic residencial agràriament improductiu i insostenible. La destrucció de terres fèrtils que haurien de conservar-se com a reserva de sòl agrari és incompatible amb el desenvolupament sostenible.
